

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200503
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochňacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8719200503.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochňackou v právnej veci žalobkyne: M. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, XXX XX K., právne zastúpená: Mgr. Marcel Lesňák, advokát, so sídlom Murgašova 87/6, 058 01 Poprad, IČO: 50 654 578 proti žalovanému: S. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX N. Y., t. č. bytom H. 1, XXX XX N. J. I., o vydanie vecí alter. zaplataenie sumy s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.1.2019 domáhala vydania nábytkovej zostavy do detskej izby svetlohnedej farby, pozostávajúcej zo skrine na šaty, regálu, jednolôžkovej postele s tromi zásuvkami, písacieho stola, skrinky pod televízny prijímač, skrinky na knihy a komody, alebo alternatívne zaplataenia sumy 280,- eur žalovaným, vydania kuchynského stola čiernej farby so štyrmi kusmi kuchynských stoličiek s čiernym koženým poťahom alebo alternatívne zaplataenia sumy 40,- eur, vydania tabletu zn. Prestigio MultiPad WIZE 8 4G, výrobné číslo 359836070347152 alebo alternatívne zaplatiť sumu 140,- eur, vydania dvoch prútených košov alebo alternatívne zaplataenia sumy 20,- eur, vydania rozkladacej váľandy modrej farby alebo alternatívne povinnosti zaplataenia sumy 190,- eur a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnila tým, že v priebehu mesiaca november 2017 zaobstarala výlučne z vlastných finančných prostriedkov hnutelné veci do svojho výlučného vlastníctva: nábytkovú zostavu, kuchynský stôl, štyri kuchynské stoličky, tableť, prútené koše, rozkladacia váľanda. Hnutelné veci boli umiestnené v nehnuteľnosti - rodinnom dome vo vlastníctve žalovaného v N. Y.. Pri kúpe hnutelných vecí, ako aj pri ich umiestňovaní v nehnuteľnosti boli prítomní otec a matka. Hnutelné veci boli zakúpené za účelom ich užívania v nehnuteľnosti. V predmetnom čase bola so žalovaným v partnerskom vzťahu a po ukončení vzťahu, v mesiaci máj 2018, žalovaného opätovne vyzývala na vydanie hnutelných vecí. Žalovaný bez uvedenia dôvodu odmietol veci vydať a doposiaľ ich nevrátil, nereagoval ani na opakované výzvy na ich vrátenie. Predmetné veci žalovaný zadržiuva bez akéhokoľvek právneho dôvodu. V prípade, ak by nebolo možné od žalovaného vydať hnutelné veci, požadovala zaplataenie náhrady škody v sume hodnoty hnutelných vecí.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 28.6.2019. Uviedol, že žalobkyňa si z jeho domu odniesla všetky svoje veci. V dome zostala len jej stará rozkladacia posteľ, ktorú mali uloženú v pivnici asi 5 rokov jej rodičia. Uviedol, že takáto váľanda nestojí 190 eur a to ani nová. Žalobkyňa vedela, že rodinný dom predáva a mohla mu napísať SMS správu, alebo zatelefonovať, že si

chce po ňu prísť, pretože sa s ňou nevedel spojiť, z dôvodu že si zmenila telefónne číslo. Pri prípadnom styku s deťmi sa s ňou nedalo a nedá komunikovať, pretože mu dvere zabuchne pred nosom. S váľandou mal náklady, pretože ju musel odviezť do odpadu. Uviedol, že všetky veci, ktoré od neho žiada vydať, kupoval zo svojich peňazí, avšak nemá k nim pokladničné doklady, pretože niektoré veci boli kupované z druhej ruky na základe inzerátu. Pre detskú izbu bol v Kežmarku a stála 240,- eur. K uvedenému priložil čestné prehlásenie šoféra, ktorý bol s ním po detskú zostavu a videl, že peniaze zaplatil. Dokonca disponuje aj SMS správou majiteľa, ktorý mu posielal adresu, kde si môže detskú zostavu vyzdvihnúť. Stôl a stoličky kúpil v Poprade za 30,- eur. V tom čase bol s ním po tieto veci jeho brat a boli kupované z druhej ruky, preto z uvedeného dôvodu nedisponuje pokladničným dokladom. Prútené koše platil zo svojich peňazí, avšak bločky už zahodil. Uviedol, že žalobkyňa a jej matka neboli pri nákupe, pretože dávali pozor na deti doma. Čo sa týka vydania tabletu, žalobkyňa dostala tento tablet za 1,- eur od mobilného operátora, keď žili spolu. V tom čase ho darovala jeho matke na Vianoce. Uviedol, že odkedy spolu žili, zo svojich peňazí žalobkyňa nekupovala takmer nič. Dvakrát dostala pôrodné, avšak uvedené peniaze si odložila. Vybavenie pre ich deti a všetko potrebné pre deti a do domu, kupoval výlučne zo svojich peňazí, hoci žalobkyňa dostávala materskú a opatrovateľský príspevok na babku.

4. V písomnej replike doručenej súdu dňa 16.8.2019 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že hnutelné veci dňa 8.12.2018 chcela prevziať a na tento účel jej otec objednal v spoločnosti K. a.s. prepravu. Prevzatie zmaril žalovaný, ktorý ich nevpustil do domu. Ďalšie pokusy o prevzatie ostali neúspešné, keďže sa nemohla dostať do nehnuteľnosti, nakoľko žalovaný jej zámerne neumožňoval vstup. O predaji domu sa dozvedela náhodou z internetových stránok, avšak v uvedenom čase sa už hnutelné veci v dome nenachádzali. Pokiaľ sa chcel žalovaný zbaviť rozkladacej váľandy, mohol ju priviezť do jej trvalého bydliska, prípadne dať jej vedieť, aby si po ňu prišla. Uviedla, že žalovaný ju radšej z pomsty vyhodil do odpadu. Čo sa týka zaplataenia detskej zostavy v Kežmarku, z nijakého listinné dôkazu nevyplýva, že by zaplatil tieto veci z jeho finančných prostriedkov. Finančné prostriedky na zostavu poskytla žalovanému. Pri odovzdaní peňazí žalovanému bol prítomný otec žalovanej. Čo sa týka kúpy kuchynského stolu a stoličiek, boli zakúpené za jej finančné prostriedky a pri ich obstaraní boli prítomní jej rodičia, nie brat žalovaného. Rovnako aj pri prútených košoch, ktoré obstarala sama. K hodnote tabletu 1,- euro uviedla, že táto suma predstavovala iba akontáciu a následne bol tento tablet ňou splácaný. O darovaní tabletu matke žalovaného nemá žiadnu vedomosť a považuje to za účelovú lož. Uviedla, že nie je pravdou, že neprispievala na spoločnú domácnosť, dokonca zložila zo svojich peňazí rezervačnú zálohu na rodinný dom, ktorý kupoval žalovaný a časť kúpnej ceny bola uhradená matkou žalovanej (zrejme mala na mysli svoju matku - poznámka súdu). Ohľadom týchto pohľadávok bolo už právoplatne skončené konanie. Celý svoj príjem investovala do zabezpečovania starostlivosti o deti a spoločnú domácnosť.

5. V písomnej duplike žalovaný uviedol, že ak tvrdí žalobkyňa, že tablet zaplatila, môže predložiť listinný dôkaz, že tablet splácala. K nábytkovej zostave uviedol, že otec žalobkyne bol s ním z dôvodu, že mu pomáhal nosiť zostavu. Stôl a stoličky otec žalobkyne s ním nebol kupovať. Žalobkyňa a on mali osobitné účty. Zarábala v tom čase 800,- eur mesačne, nefajčí, nepije, nehrá hazardné hry. Žalobkyňa dostávala cca 220,- eur rodičovský príspevok a z toho platila 180,- eur pôžičku Poštovej banke a.s.. Ako tvrdí žalobkyňa, podporovala z 220,- eur deti a platila všetko ona do domácnosti s tým, že vedela ešte z týchto peňazí nakúpiť nábytok a ešte aj ušetrila 3.500,- eur, ktoré dala ako zálohu na dom a ktoré jej vrátil. Uviedol, že prútené koše bol kúpiť v Hypernove, ktorú zatvárali a ku košom bol aj drevený regál z pečiva, ktorý rozoberal na parkovisku pred obchodom a ten taktiež uhradil zo svojich peňazí. K váľande uviedol, že počas zimy si žalobkyňa prišla s otcom a matkou v osobnom aute k domu, že si ide po veci s tým, že dopredu mu nezavolala, že príde, aby jej veci mohol vyniesť. Keďže práve odchádzal z domu so svojou priateľkou, nemohol jej poskytnúť tieto veci a na pozemok ich nechcel vpustiť v obave, aby ho nenapadli a nezobrali to, čo im nepatrí. Žalobkyňa bola so svojím otcom ešte v auguste po veci a mohla si zobrať váľandu. O predaji domu mala žalobkyňa vedomosť.

6. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že po pôrode dostala pôrodné cca v sume 380,- eur a hneď kúpila detskú zostavu. Otcovi dala peniaze na kúpu detskej zostavy, ktorú bol previezť žalovaný z Kežmarku s jej otcom, aby pomohol s prevozom do N. Y.. Žalovaný vybavil auto na prevoz. Zostava stála do 300,- eur. Doklad o kúpe zostavy nemala, pretože kupovala z druhej ruky. Žalovaný v tom čase pracoval. Veci ktoré žiada vydať sú v N. J. I. u žalovaného. Kuchynský stôl a stoličky kupovala od suseda. Tieto veci predávala suseda a ďalší sused sprostredkoval pre ňu predaj týchto vecí. Rodičia boli pri tom, a ona strážila deti doma na okne. Po tie veci išiel žalovaný s jej rodičmi, naložili ich do osobného auta. Bolo

to asi počas leta. Tablet mala od mobilného operátora Orange, a popri paušále ho splácala. Tablet bol v dome v N. Y., tam, kde mali bývať. V tom čase sa dom v N. Y. prerábal a preto tam bol. Uviedla, že preukáže splácanie tabletu listinným dôkazom od spoločnosti Orange. Platila Orangu mesačný paušál, prevodom cez internet. Prútené koše kupovali spolu so žalovaným v Hypernove, ktorá končila a predávali ich za 10,- eur/kôš, v totálnom výpredaji. Kupovala ich sama, pretože žalovaný bol v tom čase s deťmi a platila v hotovosti.

7. Váľandu modrej farby kúpila od brata za 190,- eur. V čase, keď spolu žili so žalovaným, zobrala si úver, aby mohli prerobiť byt u rodičov s tým, že im bude prispievať na nájom. Stravu si kupovali sami. Mala svoje prostriedky, pred materskou dovolenkou pracovala v K.. Žalovaný mal tiež svoje fin. prostriedky, kupoval veci pre seba, čo sa týkalo nákupov, raz platila ona, raz on. Uviedla, že mala nasparené peniaze v pokladničke. Je šetriaci typ, ktorý ukladá aj výživné na prvé dieťa od bývalého manžela. Dokonca našetrila 3.500,- eur s tým, že z týchto peňazí sa zaplatila aj záloha na dom. Vždy jej žalovaný sľuboval, že sa zoberú, kúpia dom, ale z toho vzišlo.

8. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že zostavu do detskej izby kúpil v čase, keď len sčasti bol kúpený dom, ale si mohol zostavu v dome odložiť. Zostava bola kupovaná 22.11.2017. V tom čase kúpil dom na úver. Pri nakladaní a vykladaní bol prítomný otec žalobkyne a šofér p. V. V., ktorý uviedol, že bol prítomný pri odovzdávaní financií z jeho ruky. Financie mu poskytli rodičia, čo bolo dlhšie po výplate a v tom čase už nemal financie. Rodičia mu poskytli 300,- eur. Zostavu má v byte v N. J. I.. Všetky veci má u seba, okrem košov a váľandy. Stôl a 4 kuchynské stoličky kupoval cez facebook, prostredníctvom stránky Marketplace. Bolo to kupované od suseda z druhej bytovky, kde sprostredkoval predaj sused od nejakej pani. Pri kúpe neboli rodičia žalobkyne. Riešil kúpu so svojim bratom, pretože do jeho auta stôl a stoličky nevošli. Nebolo to vôbec rozložené, ako to žalobkyňa uviedla. K tabletu uviedol, že so žalobkyňou žili spolu asi od r. 2013. Už vtedy mala paušál od Orangu, kde starším zákazníkom dávajú ako možnosť zobrať si telefón alebo tablet za 1,- euro. Tablet žalobkyňi ponúkli v r. 2016 a na Vianoce žalobkyňa navrhla podarovať tablet jeho mame. Prútené koše 2 ks, kupovali vo výpredaji, keď končil obchodný dom, začiatkom jari 2018. Nechal to novému majiteľovi domu, pretože v byte by to nemal kde dať. Bolo to asi 2 m vysoké a 1,5 m do dĺžky a asi 1 m do šírky. Bolo to myslené do špajze do domu. Mal od toho aj doklad, pretože si to rezervoval. Bolo to treba rezervovať najprv a až keď to bolo v predajni, potom to bol vyplatiť a naložiť do auta. Rozkladaciu váľandu im poskytli, nie že ju kúpili od brata žalobkyne. Bola už používaná, skladovaná v pivnici pod vodovodným potrubím, trošku zničená z vlhkosti. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa mala možnosť prísť si po váľandu. Práve, keď si prišli po váľandu, odchádzal z domu, ponáhľal sa. Nepustil by ich ani na pozemok, lebo by ho napadli, alebo niečo spôsobili. V čase, keď predával dom, chcel žalobkyňu oboznámiť telefonicky, nech si príde po váľandu. Váľandu v máji dal na smetisko, tak že požiadal robotníkov, ktorí kopali internetovú prípojku a zaplatil im 10,- eur, aby to odviezli. Nový majiteľ domu ju nechcel. So žalobkyňou som sa snažil skontaktovať v marci, apríli, aj o deti som chcel kontaktovať, číslo bolo nedostupné a zrušené. Jeho príjem bol cca 700 - 800,- eur mesačne v spoločnosti O. s.r.o. Kežmarok, asi do mája, júna 2017. Potom odišiel do Nemecka za prácou, kým sa nenarodila dcéra, asi na 3 mesiace. V r. 2017 začiatkom januára sa zamestnal vo I. X. v Y. N.. Každý mesiac si odkladal asi 150,- eur na sporiaci účet. Keď mu skončil účet, vyplatil žalobkyňu sumou 3.500,- eur. Rodičia majú sporiaci účet v banke a keď potreboval požičali mu ako napr. na zálohu pri kúpe bytu v Sp. J. I. v sume X.XXX,- eur. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

9. Z výpovede svedkyne - matky žalobkyne M. E. vyplynulo, že detská zostava bola kupovaná žalobkyňou z Kežmarku. Žalobkyňa dala peniaze otcovi a on ich dal žalovanému. Na kuchynský stôl a stoličky dcéra dala žalovanému 40,- eur. Veci sa kupovali z naproti z bytovky. Bol tam brat žalobkyne, otec a ona. Žalovanému pomáhali stôl dávať do auta. Ten pán, čo odovzdával peniaze, pre pani chcel najprv 50,- eur, ale bolo dohodnuté 40,- eur, tak to predal za 40,- eur. Tablet mala žalobkyňa v N. Y. a deti sa s ním hrali. Uhrádzala ho mesačne ale nevedela v akej výške. Nevedela uviesť, žeby takú drahú vec niekomu darovala. Prútené koše boli koše z Hypernovy. Žalovaný kúpil regále z Hypernovy a koše kúpila žalobkyňa. Váľandu kúpil syn asi pred 5 rokmi. Nemohol na nej spať lebo bol silný. Bola nová, zabalená rozťahovacia. Syn predal váľandu dcére za 190,- eur, a jej cena bola do 200,- eur alebo vyše 200,- eur. Syn ju mal vo fólii zabalenú. Dcéra mala stále na účte peniaze, s tým, že určitú časť si stále vybrala, aby mala niečo doma. Žalovaný peniaze na nič nedával, ani na stravu, ani deťom nič nekúpil, vôbec nič.

10. Z výpovede svedka Z. E. - otca žalobkyne vyplynulo, že detskú zostavu dcéra vyjedнала v Kežmarku, od p. H. cez SMS, za kúpnu cenu 280,- eur. Peniaze mu dala dcéra do ruky a on ich dal žalovanému.

Kuchynský stôl a stoličky sa kupovali od suseda. Išli k susedovi, manželka, dcéra a žalovaný. Cena sa dohodla na 40,- eur,. Nevedel nič uviesť k darovaniu tabletu. Prútené koše osobne kupovala dcéra so žalovaným a deti boli u nich doma. Váľandu si kúpil syn z dôvodu, že mal operovanú chrbticu, ale ju nepoužil. Dcéra, keď kúpili dom, syn jej ju ponúkol, či si ju nechce zobrať a nejaké peniaze mu za to dala, 190,- eur. Syn ju kupoval za 190,- eur v r. 2015, 2016. S peniazmi dcéra s druhom hospodárili tak, že keď bývali u nich v spol. domácnosti, dohodli sa, že nech si prisporia na bývanie a nebrali od nich žiadne peniaze. Dcéra si vybrala z banky peniaze a mala niečo bokom, keby niečo náhodou prišlo vhod, že ich má odložené doma.

11. Z výpovede svedka S. E. - brata žalobkyne, vyplynulo, že váľandu mal asi 5 rokov v suchej miestnosti a bola zabalená. Kupoval si ju, keďže bol operovaný na chrbticu v r. 2014 a druhú operáciu mal v marci 2015. Váľanda stála asi 220,- eur. Predal ju za 190,- eur sestre. Doma sa vyrovnali v hotovosti, na ruku. Bol pri kúpe kuchynského stola a stoličiek, pomáhal s nimi do auta. Bolo to po operácii. Tablet sestra splácala z paušálu mesačne, a nedarovala ho nikomu. Prútené koše kúpila sestra. Sestra mala financie doma.

12. Z výpovede svedka M. H. - matky žalovaného vyplynulo, že detskú zostavu kupoval syn. Bol si od otca požičať peniaze. Kuchynský stôl a stoličky boli kupovať s bratom. K tabletu uviedla, že ju dnes najviac nazlostilo, ako sa dostal k nej tablet? Tablet má u seba, darovala jej ho na Vianoce žalobkyňa pred 4,5 rokmi. Nechcela ho, lebo išlo o drahú vec. Prútené koše videla u nich. Všade, kde išli, platil jej syn. Váľandu videla, syn sa nemohol dovolať žalobkyňi.

13. Z výpovede svedka S. H. st. - otca žalovaného vyplynulo, že detskú zostavu kúpil jeho syn. Kuchynský stôl a stoličky syn kupoval, ale nevošlo všetko do jedného auta, preto žalovanému pomáhal mladší syn. Platil ich syn zo svojich peňazí. Tablet bol darovaný manželke na Vianoce. Boli pri tom viacerí, napr. dve dcéry a syn. Používa ho manželka. Prútené koše platil syn zo svojich prostriedkov, aj bol po nich, boli z nejakého regálu. Po váľandu si mohla žalobkyňa prísť. Uviedol, že požičal peniaze na kúpu zostavy 300,- eur, pretože syn mal pred výplatou. Dostáva starobný dôchodok, majú niečo našetrené, manželka pracuje a majú syna a dcéru.

14. Vykonaným dokazovaním a to najmä listinnými dôkazmi: Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za r. 2018, rodný list dieťaťa žalobkyne a detí strán sporu, rozhodnutie ÚPSVaR Poprad o peňažnom príspevku na opatrovanie v sume 175,97 eur, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/82/2015 o zvýšení výživného na syna žalobkyne, výpis z účtu Poštovej banky a.s. o súčte debetných operácií v sume 579,03 eur, Zmluva o úvere, konsolidácia, úver vo výške 6.900,- eur zo dňa 25.3.2014, výpis z LV č. XXX, k. ú. N. Y., čestné prehlásenie V. V. o vyplatení detskej zostavy zo dňa 24.6.2019, čestné prehlásenie predsedu predstavenstva K. G. o preprave zo N. Y. na prevoz nábytku k 8.12.2018, rozsudok pre uznanie sp. zn. 11C/35/2018, pokladničné doklady o zakupovaní vecí pre deti žalovaným, Zmluva o ČSOB sporiacom účte s extra úročením žalovaného, faktúra z detskej postielky zo dňa 10.7.2016, Potvrdenie o poberaní príspevku pri narodení dieťaťa za r. 2016 v sume 829,86 eur za r. 2014 v sume 829,86 eur, doklad poberaní rodičovského príspevku za r. 2017, Potvrdenie o príjme žalobkyne od 1.1.2013 do 31.12.2013 a súd zistil nasledovný skutkový a právny stav vo veci:

15. Žalobkyňa so žalovaným žili v partnerskom vzťahu s tým, že bývali u rodičov žalobkyne v spoločnej domácnosti cca od roku 2013 s tým, že mali prispievať rodičom na nájom. Žalobkyňa si dňa 25.3.2014 zobrala úver v sume 6.900,- eur s mesačnou splátkou 179,- eur, s konečnou splatnosťou do 20.3.2019. Účelom úveru bolo prerobenie bytu, ktorý splácala. Vychovávali syna žalobkyne z prvého manželstva M. H. a dve vlastné deti S. H. narodeného v roku 2014 a S. H. narodenú v roku 2016. Následne v roku 2017 žalovaný kúpil dom v N. Y. na úver, ktorý prerábali a zariaďovali kúpou vecí. Žalobkyňa mala, do rodinného domu kúpiť výlučne zo svojich finančných prostriedkov detskú zostavu dňa 22.11.2017 z druhej ruky po ktorú boli v Kežmarku jej otec a druh - žalovaný, s tým, že otcovi mala dať peniaze do ruky a následne tento ich dal žalovanému na vyplatenie kúpnej ceny. Detskú zostavu má u seba žalovaný. Kuchynský stôl, stoličky mala kúpiť cca v decembri 2017 z druhej ruky žalobkyňa, prostredníctvom suseda od inej susedy, za prítomnosti jej rodičov a žalovaného s tým, že ona bola v tom čase na okne s deťmi. Tieto veci má u seba žalovaný. Ďalej kúpila tablet zn. Prestigio MultiPad WIZE 8 4G od spoločnosti Orange na základe Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 22.8.2016, ktorý mala splácať do sumy 140,- eur s akontáciou 1,- euro. Tablet užíva matka žalovaného. Prútené

koše z Hypernovy 1ks/10,- eur kúpila spolu v sume 20,- eur. K položke koše tvrdila, že ich kupovali spolu a následne tvrdila že žalovaný bol s deťmi. Výpovede jej rodičov sa taktiež v tomto rôznili v tom že ich kupovala žalobkyňa so žalovaným a deti boli u rodičov v tom čase. Váľandu v sume 190 eur mala kúpiť od brata asi v roku 2017, ktorá bola stará asi 5 - 6 rokov. V roku 2018 sa sporové strany rozišli a následne žalovaný predal rodinný dom. Žalobkyňa uviedla, že finančné prostriedky na kúpu hnutelných vecí mala z pôrodného (deti narodené 2014, 2016) v sume cca 380,- eur a hneď keď ich dostala kúpila zostavu v 11/2017. Žalobkyňa mala nasporené peniaze a držala ich doma v pokladničke. Keďže je sporiaci typ človeka, z výživného pre syna M. H. nasporila sumu 3.500,- eur, ktorú poskytla ako rezervačnú zálohu za rodinný dom v N. Y., dňa 14.9.2017. Túto zálohu mal žalovaný vrátiť v zmysle rozsudku pre uznanie vydaným tunajším súdom pod sp. zn. 11C/35/2018 zo dňa 11.6.2019. Od 1.7.2017 jej bol ako matke troch detí priznaný opatrovateľský príspevok v sume 175,97 eur mesačne za opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Ďalej poberala rodičovské príspevky na deti, a výživné. Žalobkyňa dostala v roku 2014 príspevok pri narodení dieťaťa v sume 829,86 eur a v roku 2016 na druhé dieťa príspevok v sume 829,86 eur. Dňa 31.12.2013 vystúpila z práce v spoločnosti K. a.s.. Žalovaný bol počas partnerského vzťahu väčšinu času zamestnaný, či už na Slovensku s príjmom cca 800,- eur mesačne alebo v zahraničí a so svojimi prostriedkami sám hospodáril ako aj žalobkyňa. Oba mali mať vlastné účty.

17. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

18. Podľa § 126 ods. 1, 2 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

19. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 215 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

21. Podľa § 185 ods.1, 2 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

23. Súd vec najskôr právne posúdil podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa žiadala vydať predmetné hnutelné veci z dôvodu, že žila v spoločnom dome so žalovaným, otcom svojich detí. Veci, ktorých vydania sa žalobkyňa domáha, podľa jej tvrdení, kúpila za svoje prostriedky, do svojho vlastníctva a pre spoločné bývanie so žalovaným. Finančné prostriedky mala mať na kúpu sporných vecí z pôrodného, rodičovských príspevkov, výživného pre maloleté deti a z opatrovateľského príspevku na fyzickú osobu ťažko postihnutú.

24. Podľa súdu žalobkyňa nepreukázala dostatočne, aby disponovala takým príjmom, z ktorého by ona výlučne vedela zabezpečiť tri deti, domácnosť a zároveň mať výdavky na kúpu hnutelných vecí. Popri tvrdeniach žalobkyne a jej rodičov, brata, že žalovaný na deti nemal výdavky, nepodieľal sa na chode domácnosti, okrem nákupov potravín, vyplýva, že žalobkyňa všetko uhrádzala zo svojho príjmu (resp. z dávok, a štátnych príspevkov), ktorý mala pri troch deťoch a navyše nakúpila sporné veci výlučne zo svojich prostriedkov, čomu súd neuveril. Popri výdavkoch dokonca mala uhrádzať Poštovej banke úver v mesačnej splátke 179,- eur, ktorý bol splatný až 20.3.2019. Dokonca matka a syn tvrdili, že žalovaný sa na strave nepodieľal. Okrem tvrdení, žalobkyňa súdu neposkytla také presvedčivé dôkazy a tvrdenia, z ktorých by bolo nepochybné, že veci kúpila zo svojich prostriedkov. Ani svedecké výpovede rodičov a jej brata nevyzdvihli dôveryhodnosť jej tvrdení, pretože naopak, tieto svedecké výpovede boli vyvrátené svedeckými výpoveďami druhej strany, rodičmi žalovaného. Ak by aj neboli vyvrátené, dôkazná situácia na oboch stranách bola rovnaká z dôvodu, že zabezpečení svedkovia, rodinní príslušníci oboch strán svedčili v prospech svojich príbuzných, teda procesných strán, čo súd

očakával. A preto dôkazná situácia bola na oboch stranách rovnaká a teda súd nemohol oprieť svoje úvahy o skutkový stav tvrdený svedkami na oboch stranách. Preto vychádzal z tvrdení sporných strán a z listinných dôkazov nimi predložených. Obsah svedeckých výpovedí rodičov žalobkyne, ktoré súd vyhodnotil ako tendenčne vyznievajúci v prospech dcéry a sestry, miestami vyvracajúce tvrdenia žalobkyne dokonca v jej neprospech. Zatiaľ čo žalobkyňa tvrdila, že peniaze nasporené držala doma v pokladničke, jej matka tvrdila opak, že dcéra mala peniaze stále na účte a potom si určitú časť peňazí vybrala, aby mala niečo doma. Skutočnosť, že žalobkyňa vyhľadávala na internete veci a dohadovala ich kúpu, ešte neznamená, že veci kúpila výlučne za svoje prostriedky. Naopak, otec žalobkyne tvrdil, že medzi nimi rodičmi a „mladými“ bola dohoda, že si majú prisporiť na budúce bývanie, keď ešte bývali u rodičov a nemali prispievať do domácnosti a výpoveď si tak odporovala s výpoveďou matky žalobkyne. Takže výpovede sa v týchto smeroch rôznili a súd mal preto dôvod pochybovať o dôveryhodnosti tvrdení rodičov žalobkyne, týkajúcich sa hospodárenia s finančnými prostriedkami stranami sporu. V neprospech žalobkyne svedčilo aj tvrdenie, keď hovorila o nasporenej sume 3.500,- eur, keďže túto sumu poskytla dňa 14.9.2017, ako zálohu na rezerváciu domu, ktorý chceli kúpiť so žalovaným. Tieto prostriedky boli preto zablokované a nepoužiteľné cca do roku 2019, pokiaľ chcela žalobkyňa poukázať na úspory, z ktorých mala kúpiť sporné veci. V máji 2018 sporné strany ukončili spoločné bývanie. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že „ihneď“, ako dostala od štátu pôrodné, kúpila detskú zostavu. Žalobkyňa si protirečila, pretože posledné pôrodné dostala v roku 8/2016 pri narodení posledného dieťaťa a detská zostava bola kupovaná v 11/2017, takmer s ročným rozdielom. Všetko nasvedčuje tomu, že v tom čase partneri si zariaďovali spoločné bývanie a žalovaný bol zamestnaný s dostatočným mesačným príjmom.

25. V neprospech žalobkyne teda svedčí to, že nepreukázala jednoznačne a nesporne vlastnícke právo k sporným veciam proti žalovanému. Ide o veci detská zostava, kuchynský stôl a stoličky, prútené koše. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi bezpodielového alebo podielového spoluvlastníctva. Okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán tzv. § 126 OZ.

26. Tablet, ktorý kúpila žalobkyňa, žiadala vydať žalobkyňa ako jej vlastníctvo od žalovaného. V konaní bolo zistené, že tablet drží, vlastní žalovaného matka, nie žalovaný. Túto skutočnosť tvrdil žalovaný, jeho otec a matka. Opak nebol preukázaný v konaní. Hmotnoprávny norma určuje pasívnu legitímáciu a teda, že žalobkyňa sa môže domáhať vydania veci od toho kto vec neoprávnene zadržáva. Avšak tou osobou nie je žalovaný pretože nemá fakticky vec u seba. A tým nie je daná pasívna legitímácia, ktorá vyplýva z hmotného práva. Žalovaný navyše vyvrátil tvrdenie žalobkyne týkajúce sa jej vlastníckeho práva, v tom, že tablet darovala na Vianoce jeho matke. Tvrdenie žalovaného potvrdila jeho matka, svedkyňa p. H., že išlo o dar na Vianoce. Teda nešlo o vlastníctvo žalobkyne. Súd navyše uvádza, že tablet kúpila žalobkyňa za 1,- euro v 8/2016. Sedelo aj obdobie uvádzané vo výpovedi matky žalovaného, že išlo o dar spred 4, 5 rokov, kedy boli vzťahy v rodine ešte dobré. Súd preto nemal dôvod pochybovať o skutočnosti, že išlo o dar. Zároveň súd dodáva, že okrem toho, že žalobkyňa žiada vydať tablet alebo zaplatiť sumu ako náhradu škody vo výške 140,- eur za tablet, táto neprihliadla na opotrebovanie veci, že ide o 3-ročnú starú vec, ktorej hodnota rapídne klesá, už len zakúpením veci a pri rýchlom vývoji elektroniky stráca vec na cene. Taktiež žalobkyňa nepreukázala, že tablet splácala, ako tvrdila v mesačných splátkach, listinnými dôkazmi, ktoré mala súdu predložiť, preto vznik škody nebol preukázaný. Zrejme bol dôvod ten, že zákazník spoločnosti sa zaviazal zmluvne na nové dvojročné obdobie a dostane od spoločnosti za 1,- euro tablet, aby sa zaviazal na zotrvanie v zmluvnom záväzku. Uvedené na veci nič nemení, že súd mal za to, že tablet bol darovaný a teda došlo k zmene vlastníckeho práva. V prvom rade však nie je daná pasívna legitímácia pri nároku vydania veci od žalovaného.

27. Žalobkyňa nie je vecne legitimovaná na podanie žaloby v sporných vyššie uvedených veciach. Žalobkyňa nie je oprávnená predmetnou žalobou žiadať uplatnený nárok ako taký, keďže nie je nositeľkou práva na vydanie veci ani zaplatenie žalovanej sumy, lebo nenadobudla toto právo voči žalovanému, ktorý nie je nositeľom povinnosti vydať sporné veci a zaplatiť žalovanú sumu žalobkyne.

28. Súd len dodáva, že je nereálne žiadať sumy také, aké boli ceny pri nadobúdaní sporných vecí. Žalobkyňa navyše nepredložila súdu listinné dôkazy, ktoré by nasvedčovali, že požadované veci obdobného charakteru majú takú cenu, o ktorú žiada ako alternatívu náhrady škody. Súd zdôraznil, že na základe vykonaných dôkazov výlučne na návrh sporných strán, nemôže s určitosťou ustáliť, že tvrdenia žalobkyne ako primárnej nositeľky dôkazných bremien (tzv. vlastníckeho práva k sporným veciam nadobudnutých z jej výlučných prostriedkov, a neoprávnené zadržávanie vecí žalovaným a

jeho matkou) sú pravdivé a v konaní preukázané. Vedie to k záveru, že žalobkyňa spor prehrala. Nepreukázala neoprávnenú držbu veci žalovaným.

29. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem povahy sporu, kde je zvýšená ochrana strany sporu s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu. Rovnosť pred súdom je len výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (m.m. PL ÚS 43/95).

30. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Citované zákonné ustanovenie vo všeobecnosti upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu, ktorú môže realizovať aj prostredníctvom žaloby na vydanie veci. Ide o žalobu na plnenie a chráni obsah vlastníckeho práva, teda právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky, vrátane oprávnenia nakladať s ňou. Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene, teda bez právneho dôvodu zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu je odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi veci. Pasívna legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. Vlastnícka žaloba o vydanie veci teda môže mať úspech vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo a skutočnosť, že mu vec žalovaný subjekt zadržáva neprávom. Uvedené v konaní nebolo preukázané. Preto súd žalobu zamietol z dôvodu absencie aktívnej legitímácie.

31. Čo sa týka spornej veci vydania váľandy. Súd je toho názoru, že váľanda bola darovaná sporovým stranám. Navyše jej existencia v čase vyhlásenia rozsudku nebola preukázaná. Súd vzal do úvahy, že aj keď žalobkyňa vyvinula iniciatívu v istom období, že si bola po veci, nepreukázala, že by dala dopredu vedieť žalovanému, že si príde po váľandu. Je logické a uveriteľné, že pri rapidnom zhoršení rodinných vzťahov sa žalovaný bál vpustiť bývalú partnerku do domu s jej rodinou, aby si ju zobrala, keďže v tom čase bol na odchode z domu. Žalovaný naopak uviedol, že keď už predával dom v máji, chcel kontaktovať žalobkyňu, aby si prišla po váľandu, ak ju chcela, ale mala zrušené číslo, čo v konaní nepoprela (týkalo sa to aj styku s deťmi, kedy sa s ňou nevedel skontaktovať). Teda z časového sledu udalostí sa dá vyvodiť, že žalovaný neodmietal váľandu vydať žalobkyňi. Následne túto vec musel odpratať, keďže nový vlastník domu nechcel túto váľandu v dome. Teda v konaní nebolo preukázané, aby žalovaný mal váľandu v neoprávnenej držbe, pre jej neexistenciu. Preto žalobu v tejto časti zamietol. Okrem iného, ak by sa aj súd mal zaoberať hodnotou váľandy, ako náhrady škody - zostatkovej ceny je namieste uviesť, že zo strany žalobkyne neboli preložené žiadne listinné dôkazy, týkajúce sa vzťahu váľandy, akú mala a má obdobná váľanda cenu (napr. v katalógoch, na internetovej stránke určenej na kúpu a predaj veci). Súd nemohol akceptovať argumentáciu spočívajúcu v tom, že bola skoro nová, keď v čase odovzdania žalobkyňi mala už 5-6 rokov, teda 6-7 rokov v čase vyhlásenia rozsudku. Ide o rok výroby a plynutie času, zostarnutie veci. Nebolo úlohou súdu na internete hľadať takýto materiál, navyše keď nemal ani približnú predstavu, akého charakteru váľanda bola. Vecné bremeno je na stranách sporu, keďže už neplatí v zmysle CSP vyšetrovacía zásada, okrem výnimiek.

32. Preto súd zamietol žalobu v celom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

33. Súd nemal dôvod sa zaoberať skutkovým stavom náhrady škody, keďže nebolo v konaní preukázané, že žalobkyňa je aktívne legítimovaná v konaní na podanie žaloby a žalovaný vo veci tabletu pasívne legítimovaný.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Keďže vo veci bol úspešný v celom rozsahu žalovaný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Zo spisu však vzniknuté trovy konania nevyplývali, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

37. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.